

stits betyder jo, at producenterne også vil være mere motiverede for at overholde de retningslinjer, som de selv har været med til at fastlægge. Det er en god proces for producenterne at tænke over og formulere, hvordan man selv kan medvirke til at løse problemet.

Som minister vil jeg lægge pres på at indgå i en dialog med producenterne og reklamebranchen for at få udformet principper overalt for en ansvarlig markedsføring af usunde fødevarer over for børn og unge.

Endelig er der jo så spørgsmålet om, hvorvidt et dansk forbud overhovedet vil have nogen effekt ud over den rent symbolmæssige. Det tror jeg ikke at det vil. Rigtig mange danske børn ser masser af fjernsyn på kanaler, som ikke er omfattet af de danske regler, fordi tv-stationer er placeret f.eks. i London. Derfor tror jeg ikke, at et dansk forbud vil virke. Reklamerne skal nok nå børnene alligevel, og markedsføringen flytter bare til lande, hvor vi slet ikke har styr på den.

Også i Sverige og Norge, hvor man har et forbud og har haft det i en del år, står man over for helt de samme problemer med stigende overvægt hos børn og unge, som vi har i Danmark. Det tyder på, at det ikke er den slags forbud, der er vejen frem. Det har i hvert fald ikke ført dem længere frem mod målet, end vi er i Danmark.

Så vil jeg tilføje, at det også vil være forbundet med betydelige vanskeligheder i praksis at forvalte et så omfattende forbud som det, der lægges op til i beslutningsforslaget – alene diskussionerne om, hvornår annoncer og markedsføring overhovedet er rettet mod børn og unge, og hvornår fødevarerne er usunde! Der er en lang række gråzoner, som vil give evindelige og langstrakte diskussioner, og som vil føre til en meget bureaukratisk sagsbehandling og gøre det hele ineffektivt og uklart.

Jeg synes også, at det i og for sig er en fascinerende tanke, Socialdemokratiet har om, at vi nu skal til at regulere internettet. Jeg synes, det er ambitiøst, må jeg sige, at man gør sig de tanker. Jeg ved ikke, om Socialdemokratiet har overvejet, om det nu også vil have sådan en helt udslettende effekt på markedsføringen, f.eks. amerikanske producenters markedsføring af morgenmadsprodukter, at vi nu her i Folketinget skulle vedtage et forbud mod, at figurer, som optræder i tilknytning til de pågældende produkter, ikke må optræde i figurer i spil på internettet, som man sidder ovre i Californien og udvikler.

Har Socialdemokraterne tænkt over, om det nu også vil have en lammende effekt på udviklingen af de spil, som man lægger ind på nettet fra sådanne producenters side, at vi har et isoleret dansk forbud mod det? Jeg tvivler lidt på det, men jeg synes da, det er ambitiøst og næsten imponerende, at Socialdemokratiet forestiller sig sådan at kunne regulere internettet gennem dansk lovgivning.

Kl. 15.05

Som det fremgår, kan regeringen ikke støtte forslaget om et dansk forbud mod markedsføring over for børn. For mig at se skal vi give producenterne mulighed for at vise, om de selv ønsker at tage et ansvar. Hvis det mod forventning viser sig, at det ikke er tilfældet, så mener jeg, at den rigtige og mest effektive vej at gå er, at vi får en regulering på EU-niveau.

Derfor vil jeg også afvente Kommissionens opfølgning på den kraftige henstilling, som producenterne har fået, og såfremt der kommer et udspil fra EU på baggrund af, at effekterne ikke har været tilstrækkelige, vil jeg være positiv over for det. Herudover følger vi naturligvis forskningen på området, deltager aktivt i diskussionerne om børnereklamer i internationale fora, bl.a. i WHO.

Som sagt må vi afvise forslaget, men deltager meget gerne i en konstruktiv dialog med hele Folketinget om, hvordan vi ad andre veje kan nå den målsætning, som jeg tror vi alle sammen deler på det her område.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil sige tak for ministerens invitation.

Det, jeg gerne vil spørge om, er: Hvad får ministeren til at tro, at selvregulering frem for forbud på det her område virker? Nu har ministeren jo ikke siddet så længe i Folketinget, som jeg har, men vi har i rigtig, rigtig mange år forsøgt det ad den vej, fordi vi jo i Danmark har en opfattelse af, at det, der hedder aftaler, er bedre end forbud.

Men vi kan jo se, at det rent faktisk ikke går bedre. Det kan godt være, at der på nogle områder er en nedgang i antal reklamer. Dem har vi så bare overført til de skjulte reklamer. Mener ministeren ikke, at det er bekymrende, når der bliver brugt et millionbeløb på målrettede børnereklamer for netop usunde fødevarer?